

ἥ νὰ παραγνωρίσωμεν τὸν κίνδυνον, διότι ἡ Κοινὴ Εὐρωπαϊκὴ Ἀγορά, εἴτε τὴν ἡθέλαιμεν εἴτε δχι, εἶναι ἐνώπιον μας καὶ θὰ μᾶς ἐπηρεάξῃ Ισχυρῶς.

Δὲν πρέπει νὰ ἀναμείνωμεν περισσότερον, διὰ νὰ ἐφαρμόσωμεν μὲ ταχύτερον ρυθμὸν τὸν ἀναδασμόν. Πρέπει νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ἀναδιάρθρωσιν τῶν καλλιεργειῶν. Πρέπει νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν, ἡ̄ ἔστω, νὰ τὴν κατεύθυνωμεν πρὸς τὰς κραυγαζούσας λύσεις τῶν ζωτικῶν προβλημάτων. Πρέπει νὰ ἐπιταχύνωμεν τὴν ίδρυσιν βιομηχανῶν, αἱ̄ ὅποιαι νὰ ἀπορροφήσουν τὰς ἐλευθερουμένας ἀγροτικὰς χεῖρας ἀπό τὴν χρῆσιν τῶν μηχανῶν. Εἴπομεν, διὰ νὰ δαμάσκειος σπάθι τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς ισταται ἀπειλητικὴ Δυναμικὴ, ἔπομένος, πρέπει νὰ εἰναι ἡ ἀναπροσαρμογή μας εἰς τὰς νέας συνθήκας τῆς διαρκοῦς μειώσεως τοῦ ἔργατικου μας δυναμικοῦ καὶ τῆς δλονὲν κατατεμαχιζομένης γεωργικῆς Ιδιοκτησίας, ὥστε ἡ εἰσαγωγὴ τῆς μηχανικῆς καλλιεργείας νὰ ἀποτελέσῃ ὀριστικὴν λύσιν τοῦ προβλήματος «χαμηλὸν κόστος ἔργασσίας».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Συνοψίζοντες τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα ἐπὶ τῆς ἔξειδίσεως τῆς μηχανοποίησεως τῆς γεωργίας μας καὶ τῶν προσπτικῶν, αἱ̄ ὅποιαι διαγράφονται, δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν, ἐν κατακλεῖδι, διὰ :

1) Ἡ μηχανοποίησις τῆς γεωργίας μας παρουσιάζει σήμερον πραγδαίαν ἔξειδιξιν, παρὰ τὰς ἀντιδόους γεωργο - οἰκονομικὰς συνθήκας τῆς χώρας, αἱ̄ ὅποιαι δὲν εύνοον αὐτήν.

2) Ἡ φημολογουμένη ὑποαπασχόλησις τῶν γεωργικῶν ἐλκυστήρων δὲν φαίνεται νὰ εὔσταθῇ, διότι αἱ̄ μέχρι σήμερον πραγματοποιούμεναι ἀγοραὶ ἐλκυστήρων ἔχουν ἐπιχειρηματικὸν κίνητρον καὶ δὲν στηρίζονται μόνον ἐπὶ τῆς γεωργικῆς Ιδιοκτησίας τοῦ ἀγροστοῦ. Αἱ̄ ύψιστάμενα περιπτώσεις ὑποαπασχόλησεως δὲν ἀποτελοῦν τὸν κανόνα.

3) Τὰ περιθώρια περσιτέρω αὐξήσεως τῶν γεωργικῶν ἐλκυστήρων εἰναι εὐρέα. «Υπάρχει δυνατότης διπλασιασμοῦ τοῦ ὑπάρχοντος ἔξοπλισμοῦ, ἀλλ' ἡ ἐπαγρύπνησις τῶν ἀρμοδίων ὑπηρεσιῶν ἐπιβάλλεται ἀπό τούδε, ἵνα ἀποφευχθῇ ὁ πληθωρισμός, ἡ πρόωρος καταστροφὴ τοῦ ύλικοῦ καὶ ἡ πτώσις τῶν ἀποδόσεων τῶν μηχανημάτων.

4) Ἡ ἐν δψει τῆς Κοινῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀγορᾶς ἐπιβαλλομένη ἀσκησις δυναμικῆς πολιτικῆς, πρέπει νὰ ἐπιδιώξῃ, χωρὶς ἀναδολήν, τοὺς κάτωθι σκοπούς:

α. Ἐπιτάχυνσιναὶ γενίκευσιν τοῦ ἀναδασμοῦ, πρὸς ἀνασυγκρότησιν τῆς κατατετημένης Ιδιοκτησίας.

6) Δημιουργίαν διωτίμων ἐκμεταλλεύσεων 100—150 στρεμμάτων, διὰ τῆς συγχωνεύσεως τῶν μικροτέρων τοιούτων.

γ. Τὴν δημιουργίαν πόρων ζωῆς διὰ τοὺς ἀπελυθερουμένους ἀγρότας ἀπό τὴν χρῆσιν τῶν μηχανῶν.

δ. Μελέτην καὶ προσαρμογὴν τοῦ κληρονομικοῦ δικαίου, ὥστε νὰ ἀποκλείεται ἡ κατάτημησις τῆς Ιδιοκτησίας κατὰ τὴν διαδοχήν.

ε. Τὴν ἐπιτάχυνσιν καὶ ὀλοκλήρωσιν τῆς ἀναδιαρθρώσεως τῶν καλλιεργειῶν, καθ' ὅσον τὸ είδος, τὸ μέγεθος καὶ ἀ Ιδιότητες τῆς ἐλεγομένης μηχανῆς ὀπορρέουν ἀπό τὸ τούραρχον σύστημα γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως.

στ. Τὴν προώθησιν τῆς ἔρευνης διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν καταλληλοτέρων τύπων γεωργικῶν μηχανημάτων διὰ τὴν χώραν μας καὶ τὴν καλυτέρων ἀξιοποίησιν τῶν ὑπαρχόντων.

ζ. Τὴν ἐνίσχυσιν καὶ προώθησιν, παντὶ σθένει, τῆς ἀπό 15ετίας ἀρξαμένης προσπαθείας τῆς Διευθύνσεως Γεωργικῶν Ἐφαρμογῶν, διὰ τὴν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν τῶν ἀγροτῶν, ειδικώτερον δὲ εἰς τὸν τομέα τῶν γεωργικῶν μηχανημάτων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

I. ΣΙΝΗ : «Κατευθύνσεις εἰς τὴν ὁργάνωσιν τῆς 'Ελληνικῆς Οἰκονομίας», Αθῆναι, 1949.

Λ. ΣΟΥΛΗ : «Οἱ ἐν 'Ελλάδι γεωργικοὶ ἐλκυστήρες», «Ἀγροτικὴ Οἰκονομία», 1958

ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗ : «Ἡ μηχανοποίησις τῆς γεωργίας καὶ τὰ ἔξ αὐτῆς Κοινωνικά Προβλήματα». «Ἀγροτικὴ Οἰκονομία», 1955.

ΚΙΤΣΟΠΑΝΙΔΗ : «Γεωργικὴ Στατιστικὴ τῆς 'Ελλάδος», ἔτους 1962.

Λ. ΣΟΥΛΗ : «Δειγματοληπτικὴ ἔρευνα ἐπὶ ἐλκυστήρων», «Ἀγροτικὴ Οἰκονομία», 1964.

Λ. ΜΗΛΙΟΥ : «Δειγματοληπτικὴ ἔρευνα ἐπὶ ἐλκυστήρων», Βόλος, 1962.

Α. ΠΕΠΕΛΑΣΗ : «Σπατάλη ἀντὶ οἰκονομίας», «Βῆμα», Ιούνιος, 1965.

Λ. ΣΟΥΛΗ : Οἱ γεωργικοὶ ἐλκυστήρες ἐν 'Ελλάδι. «Ἀγροτικὴ Οἰκονομία», 1964.

Κ.Π.Ε.Κ. : «Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Κοινότης». 'Αθῆναι, 1964.

O.E.C.D. : «Evolution de la Mecanisation de l' Agriculture», Paris, 1963.

G.N.E.E.M.A. : «Bulletin d' information», Paris, 1962.